

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 12. & 13. lib. 4. Regum, in quibus describitur Reparatio Templi per Jojadam, accedente liberalitate Populi, ejus liberatio per munera oblata Hazaëli &c. Elisæi oraculum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

illa fatalibus mundi insidiis te vult subducere, ut per exercitia virtutum Deo soli in abscondito paucis annis serviens, aliquando voceris ad Regnum cœleste & æternum, Præconium cum Joa auditurus proclamari de te v. 2, capit. 12. fecitque Joas Rectum cunctis diebus.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 12. & 13. lib. 4. Regum, in quibus describitur Reparatio Templi per Jojadam, accedente liberalitate Populi, ejus liberatio per munera oblata Hazæli &c. Elisei oraculum de clade Syria, miraculosa vis cadaveris,

Considera 1. QUAM ingens fuerit Hebræorum liberalitas erga Deum, N. 312. dum S. Scriptura v. 1. cap. 12. testatur, inventam esse nimiam pecuniam in Gazophilacio, oblatam à Populo, ut exinde Sarta tecta Templi reficerentur. Quantum inde pro pudor! confunditur Christianorum parsimonia & tenacitas, qui denarium unum centies in manu vertunt, revertuntque: donec in Templi Thesaurum evertant. Cernunt quotidie curtam Ecclesiarum supellectilem, antiquitate exesa Paramenta, laceros parietes, fracta scamna, arctò pane viventes Templorum Ministros, nec tamen unquam cogitant; ut de Bonis etiam statui suo superfluis hanc sublevent inopiam. Eriguntur interim nova Palatia, augetur famulantium numerus, novæ comparantur vestes &c. Adeò beneficum & liberalem se Deus exhibuit Mundo, ut teste Joanne c. 3. v. 16. *filium suum unigenitum daret, & nos omnia Bona damus vanitati, mundo, carni & Diabolo, à quibus sperare nihil possumus, in vicem accepturos, nisi pœnas Tartari æternum duraturas. Usura Mundi accipit centum ad unum, ait S. Chryfolog. Serm. 25. Deus unum accipit ad centum. Et tamen homines cum Deo nolunt habere contractum. Sunt forsitan de cautione solliciti? quare? nonne homo homini exigua chartula obligatione constringitur? Deus tot ac tantis voluminibus cavet? &c. Permiserat ille universum argentum, quod in Templi sui thesauris fuerat repertum, conservandæ hominis vitæ applicari v. 18. cap. cit. & nos Christiani ad conservandum Dei honorem, ad augendam ejus gloriam & cultum, ei paucos quoque numos negabimus? quid ergo mirandum; si tam injuriosa tempora; tot annis steriles agros & vineas, tot bellorum incurfus, tot bonorum nostrorum prædas, tot*

Hhh

corpo-

corporum infirmitates perpeti cogimur? debet sanè tanta Christianorum erga Deum suam avaritia, parè ipsius avaritià, si fas est ita loqui, compensari.

N. 313. *Considera 2.* Per mortuum Elisæum, cujus ossa occiso homini reddidè vitam v. 21. cap. 13. rectè intelligi Superiores illos & Magistros, qui subditos spiritualiter mortuos correctione suà vitæ restitunt: ipsi verò in vitiorum tumultu remanent. Tales optimè comparat S. Greg. homil. 17. in Evangel. aquæ Baptismali, quæ peccata Baptizatorum abluens, illos ad cœlestem Regnum transmittit, ipsa verò descendit in cloacam. Tristissimum plane spectaculum, & sanguineis non sat deslendum lacrymâs, tot Sacerdotum manibûs adjuutos homines ingredi cœlestem Patriam, à sordibus peccatorum expiatis, & Sacerdotes ipsos per vitam reprobam ad Inferni festinare supplicia, innumeris conspurcatis delictis. Ingeniosum nostròque peraccommodum proposito affert Alcivus emblemata, asserens: Tibicinem in conflictu ab adversario milite comprehensum, veniam & vitam rogâsse, testatum, quòd innoxius constringeretur vinculis, utpote qui nullò armorum apparatu instructus interfuerit pugnae, nec unquam educens gladium ullius fuderit sanguinem, sed tantum buccinâ fuerit usus, desides & timidos ad pugnam excitaturus. Quæ verba ut alii suis hausèrè auribûs, reposuèrè: *quin ipse magis timidissime peccas, qui clangore aris alios in arma cies.* q. d. cum tu nec gladium strinxeris, nec vibrâris hastam, alios tamen in furorem accenderis martium, & mutuas in cædes inflammaveris, magis te morte dignum comprobas illis, qui gladiò strenuè in hostem strictò, ejus morte propriam mortem effugere conabantur. Idem Superioribus & Magistris spiritualibus obrudi poterit, qui alios ad strenuam contra vitia pugnam buccinâ oris sui cohortati, nunquam educunt gladium, ut inordinatas passiones atque peccata sua trucident. Frequentur illi per Sanctas Inspirationes ea audiunt verba, quæ Joas Rex Israël audiit ab Elisæo v. 18. cap. cit. *percutè baculò terram.* Parent quandoque: *sed cum percussissent tribûs vicibus, stant quieti cum Joa, ne pluriès percutiendò Syriam, habituatam videlicet in peccato voluntatem, percutiant ad consumptionem.* Quare Christiane Superior, aut Magister Spiritualis, qui Subditorum corripis delicta, te ipsum corripe, & emenda: ne tollens ex oculo fratris tui festucam, in tuo trabem circumferas non observatam, donec successu temporis omne tibi sanæ rationis lumen auferat. *Purgatum*

gatum decet esse oculum, ait Simon Cass, lib. 7. cap. 9. Qui clarè vult alios intueri, & purgata debet esse ratio, quæ sugare aliorum nebulas cupit. Munda sit manus, quæ alios studet abstergere.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 14. & 15. lib. 4. Regum, in quibus describitur Monitum ambitioso Amasia à Joa datum. Amasia infortunium in bello atque mors. Vita Azaria &c.

Considera 1. **Q**Uàm paucos reperire fit, qui fraternis monitis à Joa N. 314. Rege Amasiæ Regi cap. 14. v. 10. datis acquiescant, dum novos Dignitatum & honorum titulos affectu stolidò ambientes, nihil ægriùs ferunt, quàm audire cum Amasia Rege citatò locò: *tu esto contentus gloriâ tuâ, & sede in solio tuo.* Quotidianâ tamen experientiâ discunt: homines quò altiùs ascenderint, eò casui viciniore reddi, tam in propriam, quàm aliorum ruinam. S. Bernardus Epist. 9. Archiepiscopum coloniensem. suò tempore viventem talibùs verbis mone-re voluit: *si cunctos, qui vocantur ad Ministerium, constat eligi ad Regnum, profectò securus est Archiepiscopus coloniensis. Quòd si etiam Saulem in Regno & Judam in Sacerdotio legitur elegisse non aliis, quàm ipse Deus: timeat necesse est Archiepiscopus coloniensis.* Hoc periculum, de quo fugiendo hortabatur alios S. Bernardus, ipsemet declinaturus, amplissimos Italiæ Archiepiscopatus sibi oblatos respuit. Seraphicus Patriarcha teste Lyrano à Papa interrogatus: an fratres suos ad Prælaturas promoveri æquò ferret animò? reposuit: *Domine! fratres mei idèò sunt minores, ut majores fieri non præsumant. Si vultis, ut fructum faciant in Ecclesia Dei, dimittite eos in statu vocationis eorum, & ad Ecclesiasticas Dignitates eos accedere nullatenùs permittatis.* Mirabilis visio quondam Prophetæ Isaïæ cap. 6. vidit ille Angelos sex aliis instructos, sed taliter illis usos. *Duabùs velabant faciem ejus, & duabùs velabant pedes ejus, & duabùs volabant.* Cur quæso (ingeniosè quærit Nazara in Josuæ cap. 14. scribens) sex alas non adhibent Angeli, ut eò velociùs ad altiora dirigant motum? cur non quatuor saltem explicant, ut eò citiùs felicitatis apicem attingant? respondet citatus author: id ea de causa fieri, ut nos homines doceant, quàm periculosum sit, multò conatu honorum culmina ambire: quare eos sic alas disposuisse, ut

Hhh 2

qua-